

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

دانشکده الهیات

گروه علوم قرآن و حدیث

پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد

رشته علوم قرآن و حدیث

نقد و بررسی روایات عصمت امامان (علیهم السلام)

استاد راهنما:

دکتر صمد عبدالله عابد

استاد مشاور:

دکتر سیفعلی زاهدی فر

پژوهشگر:

جمشید بیات

۱۳۹۲ / مهر

تبریز - ایران

تقدیم به:

پروردگار

که از گلگشان صلاحت

از رفاقتان محبت

واز صبرشان ایستادگی را آموختم.

پاس گزاری

پاس خدای را که سخنوران، در سودن او بانتدو شمارندگان، شمردن نعمت‌های او نداشند و کوشندگان، حق او را گزاردن نتوانند. وسلام و دور دبر محمد و خاندان پاک او، طاهران مخصوص، هم آنان که وجودمان و امداد را بوجودشان ... است؛ و نفرین پیوسته بر دشمنان ایشان تاروز رستاخیز

بدون شک جایگاه و مشرفت معلم، اجل از آن است که در مقام قدردانی از زحمات بی‌ثابتی او، بازبان فاصله دست نتوان، چنین بخباریم

اما از آنچی که تجلیل از معلم، پاس از انسانی است که هدف و غایت آفرینش را تامین می‌کند و سلامت امانت هایی را که به دستش سپرده‌اند، تضمین؛ بر حسب وظیفه و ازباب "من لم یسکر المぬم من المخلوقین لم یسکر اللہ عز و جل"؛ از در و مادر عزیزم ... این دو معلم بزرگوارم ... که همواره بر کوتاهی و درشتی من، قلم عفو کشیده و کریمانه از کنار غفلت‌هایم کذشتند و در تمام عرصه‌های زندگی یار و یاوری بی‌چشم داشت برای من بوده‌اند؛ از استاد بآحالات و شایسته؛ جناب آقای دکتر صمد عبدالحی عابد که دکمال سعد صدر، با حسن خلق و فروتنی، از پیچ‌گلی در این عرصه بر من دینغ ننمودند و زحمت را همایی این رساله را بر عده کردند؛ و از استاد صبور و بالقواء، جناب آقای دکتر سیفعی زاهمی فر، که زحمت مشاوره این رساله را متصدی فرمودند؛ و از استاد فرزانه ولسوز؛ خانم دکتر رقیه صادقی نیری که زحمت داوری این رساله را متصدی شدند؛ دکمال سکر و قدردانی را دارم.

فهرست مطالب

عنوان		صفحه
چکیده.....	یک.....
فصل اول: کلیات و مفاهیم		
۱-۱ مقدمه.....	۱.....	۲.....
۱-۲ اهمیت و ضرورت تحقیق.....	۲.....	۳.....
۱-۳ اهداف پژوهش.....	۳.....	۴.....
۱-۴ سوالات تحقیق.....	۴.....	۵.....
۱-۵ فرضیه.....	۵.....	۶.....
۱-۶ امام از دیدگاه لغت شناسان.....	۶.....	۷.....
۱-۷ معنی اصطلاح امام.....	۷.....	۸.....
۱-۸ ضرورت امامت.....	۸.....	۹.....
۱-۹ امامت از دیدگاه متکلمین.....	۹.....	۱۰.....
۱-۱۰ عصمت از دیدگاه لغت شناسان.....	۱۰.....	۱۱.....
۱-۱۱ عصمت در اصطلاح.....	۱۱.....	۱۲.....
۱-۱۲ عصمت از نظر اندیشمندان معاصر.....	۱۲.....	۱۳.....
۱-۱۳ واژه های معادل (هم ردیف) با عصمت.....	۱۳.....	۱۴.....
۱-۱۴ تبیین چگونگی تحقق عصمت.....	۱۴.....	۱۵.....
۱-۱۵-۱ عصمت در یهودیت.....	۱۵.....	۱۶.....
۱-۱۵-۲ عصمت در مسیحیت.....	۱۶.....	۱۷.....
۱-۱۵-۳ عصمت در دین اسلام.....	۱۷.....	۱۸.....
۱-۱۶ بررسی شخصیت رجالی محمد بن یعقوب الکلبینی.....	۱۸.....	
۱-۱۷ بررسی شخصیت رجالی شیخ صدوق.....		
۱-۱۸ بررسی شخصیت رجالی خزار رازی.....		

فصل دوم: بررسی احادیث دال بر عصمت امامان (ع)

۱۶	۱-۲ حدیث اول.....
۱۷	۱-۱-۲ بررسی سند حدیث.....
۱۹	۲-۱-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۲۰	۳-۱-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۲۰	۱-۳-۱-۲ امامت معصومین (ع) کمال دین.....
۲۲	۲-۳-۱-۲ امام معصوم (ع) حجت و خلیفه خدا در زمین.....
۲۳	۳-۳-۱-۲ امام معصوم (ع) عالم تر از تمام انسان ها.....
۲۴	۴-۳-۱-۲ امامان معصوم (ع) معصوم از گناهان کبیره و صغیره.....
۲۵	نتیجه.....
۲۶	۲-۲ حدیث دوم.....
۲۶	۱-۲-۲ بررسی سند حدیث.....
۲۷	۲-۲-۲-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۲۸	۳-۲-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۲۸	۱-۳-۲-۲ امام معصوم (ع) متصدی تبیین دین (قرآن) و علم خداوند.....
۳۰	۲-۳-۲-۲ جایگاه مقام امامت معصومین (ع) در احادیث و ادعیه.....
۳۱	۳-۲-۲-۲ امامان معصوم (ع) اسوه تربیت و هدایت.....
۳۳	۴-۳-۲-۲ منحصر یافتن خلافت و امامت پس از پیامبران (ع) به امامان معصوم (ع).....
۳۵	نتیجه.....
۳۵	۳-۲ حدیث سوم.....
۳۶	۱-۳-۲ بررسی سند حدیث.....
۳۸	۲-۳-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۳۸	۳-۳-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۳۸	۱-۳-۳-۲ امامان معصوم (ع) خزان علم الله.....
۳۹	۱-۱-۳-۳-۲ ویژگی های خزان الله.....
۳۹	۱-۱-۱-۳-۳-۲ برخورداری از علم ویژه.....
۴۰	۲-۱-۱-۳-۳-۲ عصمت.....

۴۰	۳-۱-۱-۳-۳-۲ مالکیت بر تمام اشیای عالم.....
۴۱	۴-۱-۳-۳-۲ منصوب بودن به نصب الهی.....
۴۱	۲-۳-۳-۲ امامان معصوم (ع) حافظان، مفسران و تبیین کنندگان احکام و اوامر خداوند.....
۴۳	۱-۲-۳-۳-۲ نظر علماء امامیه درباره وجود امام معصوم (ع) در تبیین دین.....
۴۳	۲-۲-۳-۳-۲ برهان حفظ شریعت.....
۴۴	نتیجه.....
۴۵	۴-۲ حدیث چهارم.....
۴۵	۱-۴-۲ بررسی سند حدیث.....
۴۶	۲-۴-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۴۶	۳-۴-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۴۶	۱-۳-۴-۲ مصدق حقیقی آیه «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلّٰٰتِي هِيَ أُقْوَمٌ» امامان معصوم (ع).....
۴۸	۱-۳-۴-۲ رابطه میان هدایت و امامت در قرآن کریم.....
۵۰	۲-۳-۴-۲ حدیث ثقلین و دلالت آن بر عصمت عترت رسول الله (ص).....
۵۵	۱-۲-۳-۴-۲ نظریه شیخ مفید درباره حدیث ثقلین.....
۵۷	۲-۲-۳-۴-۲ نظریه سید مرتضی.....
۵۷	۳-۲-۳-۴-۲ نظریه مرحوم حلبی.....
۵۷	نتیجه.....
۵۸	۵-۲ حدیث پنجم.....
۵۹	۱-۵-۲ بررسی سند حدیث.....
۶۰	۲-۵-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۶۰	۳-۵-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۶۰	۱-۳-۵-۲ نظریه شیخ صدوق درباره عصمت امامان (ع) در شرح حدیث.....
۶۴	۲-۳-۵-۲ نظریه هشام بن حکم درباره عصمت امامان (ع).....
۶۴	۱-۲-۳-۵-۲ دیدگاه اهل سنت و مستشرقان درباره عقاید هشام.....
۶۵	۲-۲-۳-۵-۲ دیدگاه شیعه درباره عقاید هشام.....
۶۵	۱-۲-۲-۳-۵-۲ عصمت پیامبران (ع) در کلام هشام.....
۶۵	۲-۲-۲-۳-۵-۲ عصمت امامان (ع) در کلام هشام.....

۶۶	۳-۳-۵-۲ پی آمدهای معصوم نبودن امام (ع)
۶۷	نتیجه
۶۸	۶-۲ حدیث ششم
۶۹	۱-۶-۲ بررسی سند حدیث
۷۲	۲-۶-۲ غریب الله و نکات بلاغی حدیث
۷۲	۳-۶-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی
۷۲	۱-۳-۶-۲ تبیین آیه امامت «لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ»
۷۳	۱-۱-۳-۶-۲ دیدگاه علامه طباطبائی
۷۴	۱-۱-۳-۶-۲ اصل تفکیک مقام نبوت از امامت
۷۴	۲-۱-۳-۶-۲ مقصود از امامت در آیه ابتلا
۷۶	۲-۳-۶-۲ عصمت، لطف و موهبت باطنی خداوند به امامان معصوم (ع)
۷۷	نتیجه
۷۸	۷-۲ حدیث هفتم
۷۹	۱-۷-۲ بررسی سند حدیث
۸۱	۲-۷-۲ غریب الله و نکات بلاغی حدیث
۸۱	۳-۷-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی
۸۱	۱-۳-۷-۲ آیه اطاعت و تبیین و تحلیل آن بر عصمت
۸۲	۲-۳-۷-۲ معناشناسی واژه «اولی الامر» از منظر لغت شناسان
۸۳	۳-۳-۷-۲ آیه اطاعت و مفسران اهل سنت
۸۵	۴-۳-۷-۲ آیه اطاعت و مفسران امامیه
۸۷	نتیجه
۸۸	۸-۲ حدیث هشتم
۸۸	۱-۸-۲ بررسی سند حدیث
۹۰	۲-۸-۲ غریب الله و نکات بلاغی حدیث
۹۰	۳-۸-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی
۹۰	۱-۳-۸-۲ امامان معصوم (ع) و صایای به حق پیامبر (ص)
۹۱	۲-۳-۸-۲ امامت علی بن ابی طالب (ع)

۹۲	۳-۳-۸-۲ امامان معصوم وارث علم و فهم پیامبر (ص)
۹۴	۴-۳-۸-۲ امام معصوم (ع) بودن منحصر در صلب امام حسین (ع) (ضرورت نص بر امام) ...
۹۵	نتیجه.....
۹۵	۹-۲ حدیث نهم.....
۹۵	۱-۹-۲ بررسی سند حدیث.....
۹۷	۲-۹-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۹۷	۳-۹-۲ نکات مهم و فقه الحدیشی.....
۹۷	۱-۳-۹-۲ امامان معصوم (ع) امان لأهل الأرض.....
۹۸	نتیجه.....
۹۹	۱۰-۲ حدیث دهم.....
۹۹	۱-۱۰-۲ بررسی سند حدیث.....
۱۰۲	۲-۱۰-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۱۰۲	۳-۱۰-۲ نکات مهم و فقه الحدیشی.....
۱۰۲	۱-۳-۱۰-۲ جنگ با امامان معصوم (ع) مساوی جنگ با پیامبر (ص).....
۱۰۳	۲-۳-۱۰-۲ امامان معصوم (ع) متصلی نظم، امنیت و عدالت اجتماعی.....
۱۰۴	۳-۳-۱۰-۲ حضرت علی (ع) تقسیم کننده بهشت و جهنم.....
۱۰۵	۴-۳-۱۰-۲ لازمه ورود به بهشت اطاعت از امامان معصوم (ع).....
۱۰۶	نتیجه.....
۱۰۷	۱۱-۲ حدیث یازدهم.....
۱۰۷	۱-۱۱-۲ بررسی سند حدیث.....
۱۰۸	۲-۱۱-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۱۰۸	۳-۱۱-۲ نکات مهم و فقه الحدیشی.....
۱۰۸	۱-۳-۱۱-۲ حب امامان معصوم (ع) مساوی حب خداوند متعال و پیامبر (ص).....
۱۰۸	۱-۱-۳-۱۱-۲ دوستی اهل بیت (ع) در قرآن کریم.....
۱۰۹	۲-۱-۳-۱۱-۲ دوستی اهل بیت (ع) در روایات.....
۱۰۹	نتیجه.....
۱۱۰	۱۲-۲ حدیثدوازدهم.....

۱۱۱	۱-۱۲-۲ برسی سند حدیث.....
۱۱۲	۲-۱۲-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۱۱۲	۳-۱۲-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۱۱۲	۱-۳-۱۲-۲ امامت و فلسفه خلقت از دیدگاه قرآن و روایات.....
۱۱۲	۱-۱-۳-۱۲-۲ امامت و فلسفه خلقت از دیدگاه آیات.....
۱۱۳	۲-۱-۳-۱۲-۲ امامت و فلسفه خلقت از دیدگاه روایات.....
۱۱۴	نتیجه.....
۱۱۴	۱۳-۲ حدیث سیزدهم.....
۱۱۵	۱-۱۳-۲ برسی سند حدیث.....
۱۱۶	۲-۱۳-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۱۱۶	۳-۱۳-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۱۱۶	۱-۳-۱۳-۲ انتخاب علی (ع) به عنوان وصی از طرف خداوند و پیامبر (ص).....
۱۱۷	۲-۳-۱۳-۲ آفریده شدن پیامبر (ص) و امامان (ع) از نور واحد.....
۱۱۸	نتیجه.....
۱۱۸	۱۴-۲ حدیث چهاردهم.....
۱۱۹	۱-۱۴-۲ برسی سند حدیث.....
۱۲۰	۲-۱۴-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۱۲۰	۳-۱۴-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۱۲۰	۱-۳-۱۴-۲ حدیث منزلت و عصمت علی (ع).....
۱۲۱	۲-۳-۱۴-۲ امام معصوم (ع) متصدی تأویل و تبیین قرآن و شریعت.....
۱۲۳	نتیجه.....
۱۲۳	۱۵-۲ حدیث پانزدهم.....
۱۲۴	۱-۱۵-۲ برسی سند حدیث.....
۱۲۵	۲-۱۵-۲ غریب اللげ و نکات بلاغی حدیث.....
۱۲۶	۳-۱۵-۲ نکات مهم و فقه الحدیثی.....
۱۲۶	۱-۳-۱۵-۲ انحصار «اراده» در آیه تطهیر به افراد معین.....
۱۲۷	۲-۳-۱۵-۲ تأکید بر طهارت، نشانه قداست و عصمت.....

۱۲۷	۳-۳-۱۵-۲ دیدگاه مفسران درباره معنا و مصداق «اہل بیت»
۱۲۸	۴-۳-۱۵-۲ اتفاق مفسران و روایات سبب نزول آیه
۱۲۹	نتیجه

فصل سوم: بررسی روایات دال بر عدم عصمت امامان معصوم (ع)

۱۳۱	بخش اول
۱۳۱	احادیث عدم عصمت
۱۳۱	۱-۱-۳ حدیث اول
۱۳۲	۲-۱-۳ حدیث دوم
۱۳۲	۳-۱-۳ حدیث سوم
۱۳۳	۴-۱-۳ حدیث چهارم
۱۳۳	۵-۱-۳ حدیث پنجم
۱۳۴	۶-۱-۳ بررسی سند احادیث
۱۳۸	۷-۱-۳ مراحل و مراتب گناه
۱۴۰	۸-۱-۳ بررسی الفاظ دلالت کننده بر وقوع گناه
۱۴۱	۹-۱-۳ ماهیت توبه و استغفار
۱۴۱	۱۰-۱-۳ جایگاه توبه و استغفار
۱۴۲	۱۱-۱-۳ مراتب توبه
۱۴۳	نتیجه
۱۴۴	بخش دوم
۱۴۴	۱-۲-۳ نظریه علماء ابرار
۱۴۷	نتیجه گیری
۱۴۹	فهرست منابع

چکیده:

یکی از بحث های دیرینه در عقاید اسلامی، بحث و گفتگو در مورد ضرورت یا عدم ضرورت عصمت در امام است. در مذهب شیعه بر ضرورت وجود عصمت در امام اتفاق نظر می باشد؛ چرا که مقام امامت، پایه و اساس اسلام را تشکیل می دهد؛ و از جمله دلایلی که برای اثبات اعتقاد خود می آورند؛ آیات، و روایاتی است که از پیامبر (ص) و ائمه معصومین (ع) رسیده؛ از جمله آن آیات، آیه ۳۳ سوره احزاب می باشد، در این نوشتار روایات عصمت، که در کتب معتبر حدیث شیعه، هم چون «الكافی»، معانی الاخبار، الخصال، کفایه الائمه وجود دارند، مورد بررسی سندی متنی قرار گرفته، و مشخص شده که، مهم ترین مستند عصمت امامان (ع)، وجود نصوص قرآنی و روایاتی است که در میان امامیه بر آنها اتفاق نظر وجود دارد. و از آنجا که هدف اصلی، بررسی روایاتی است که لفظ «عصمت» در آنها به کار رفته، در حالت کلی می توان گفت که؛ وضعیت راویان، بر مبنای آراء رجالیون شیعه، بررسی و معلوم شد که در بیشتر سلسله سند روایات عصمت، افراد موثق قرار گرفته اند، و البته اندکی از آنان نیز بر طبق گفته های رجالیان موثق نیستند، ولی درصدی از این راویان مجهول، افرادی هستند که در سلسله سند روایات «کامل الزیارات» قرار گرفته اند، و از آنجا که ابن قولویه، در مقدمه این کتاب، همه راویان این کتاب را ثقه، معرفی کرده است، می توان برای این افراد، درجه ای از وثاقت قائل شد. در بین این روایات، اکثر روایات از نوع احادیث معنعن هستند، که شامل احادیث موثق، صحیح و حسن می باشند. اما افرادی با توجه به مبانی فکری و عقیدتی خویش، عصمت را در غیر پیامبر اکرم (ص) نمی پذیرند، و از دلایلی که بر عدم عصمت ائمه معصومین (ع) می آورند، روایاتی است که از معصومین رسیده است که از جمله آن روایات است: استغفار و توبه معصومین؛ درباره احادیثی که دال بر عدم عصمت معصومین (ع) می باشد باید گفت؛ اولاً: این گونه احادیث، از نظر سندی ضعیف هستند ثانیاً: این گونه احادیث بیشتر جنبه تعلیمی و تربیتی و ترک اولی دارد، و هم چنین با توجه به احادیثی که افرادی، امامان (ع) را تنها به عنوان «ائمه ابرار» معرفی کرده اند، باید گفت که؛ استدلال این افراد تنها ناظر به روایاتی است که ائمه (ع) در این گونه روایات تنها به ابرار بودن خود اشاره کرده اند و این دلیل بر عدم عصمت آنان نمی باشد؛ چون در احادیث فراوان دیگر امامان (ع) خود را معصوم معرفی کرده اند.

کلید واژه‌ها: امام، عصمت، روایات، شباهات، گناه، ابرار

فصل اول

کلیات و مفاهیم

۱- مقدمه:

جهان اسلام از دیرباز تاکنون، دارای مذاهب فکری، اعتقادی با گرایش‌های خاص بوده است. پاره‌ای از این مذاهب و گرایش‌ها در زمانی کوتاه یا در میانه تاریخ حیاتشان، طرفداران و هواداران بسیاری یافته و شهرتی به هم رسانده، ولی امروزه جز نام بی‌رسم، چیز دیگری از آنها باقی نمانده است. تاریخ کهن ۱۴۰۰ ساله اسلامی با میراثی از آثار مکتوب، از سه بنیان فکری به نام‌های شیعه، معتزله و اشعره نام می‌برد؛ اما آن چه نگاه دانشوران مسلمان و بلکه غیر مسلمان را به آثار مذاهب یاد شده جلب و جذب نموده، آن است که این مذاهب نقش برجسته و عمله‌ای در سازگاری و ناسازگاری باورهای مسلمانان با داده‌ها و یافته‌های کلامی و حیانی قرآن کریم و سنت نبوی نشان می‌دهند. این است که اختلاف دیدگاه دانشمندان به طور عموم و مفسران مسلمان (شیعه، معتزله و اشعره) به خصوص و جدال سخت، دامنه دار و بی‌پایان آنان قصه‌ای شنیدنی و طولانی دارد. اما پنهان نیست که ریشه دارترین، با سابقه ترین و پردازه ترین اختلاف دیدگاه نزد عموم عالمان مذاهب یاد شده موضوع امامت اهل بیت (ع) بعد از عصر رسالت محمدی (ص) است. عالمان شیعه، معتزله و اشعره دریافت‌ها و برداشت‌های متفاوتی از موضوع امامت و ویژگی‌ها و شرایط امام دارند.

عالمان امامیه هم رأی و هم داستان بر این باورند که امامان اهل بیت که از خاندان پیامبر بزرگوار اسلام (ص) برگزیده شده‌اند، تداوم بخش خط نبوت و رسالت اند. بر این پایه امام معصوم همه وظایف و مسئولیت‌های نبوی جز موارد مخصوص مقام نبوت و رسالت را بر عهده دارد. از این رو همانند مقام نبوت، دارا بودن امتیاز «عصمت» از شرایط اصلی و اولی مقام امامت است. بدین معنا که لازم است امام از هر گونه گناه، خطأ و اشتباه مصون و معصوم باشد. و این در روایات رسیده از پیامبر (ص) و امامان معصوم (ع) به روشنی بیان شده است. و این روایات حدوداً ۴۷ حدیث می‌باشد، که با حذف احادیث تکراری، نزدیک به ۱۵ احادیث می‌باشد. که در حالت کلی می‌توان گفت؛ وضعیت راویان، بر مبنای آراء رجالیون شیعه، بررسی و معلوم شد که در بیشتر سلسله سند روایات عصمت، افراد موثق قرار گرفته‌اند، و البته اندکی از آنان نیز بر طبق گفته‌های رجالیان موثق نیستند، ولی درصدی از این راویان مجھول، افرادی هستند که در سلسله سند روایات «کامل الزیارات» قرار گرفته‌اند، و از آنجا که ابن قولویه، در مقدمه این کتاب، همه راویان این کتاب را ثقه، معرفی کرده است، می‌توان برای این افراد، درجه‌ای از وثاقت قائل شد. در بین این روایات، اکثر روایات از نوع احادیث معنعن هستند، که شامل احادیث صحیح، حسن و موثق می‌باشند. لیکن در برابر دیدگاه امامیه، دانشوران اهل سنت معتزله و اشعره با یک نگرش متفاوت از تعریف و ماهیت امامت و امام و شرایط

آن معتقدند: امامت منصبی انتخابی (نه الهی) است و عدالت (نه عصمت) شرط احراز آن است.

۱-۲ اهمیت و ضرورت تحقیق:

اهمیت بحث در این پایان نامه از آن جهت است که، روایاتی که در آن به عصمت معصومین (ع) تصریح شده، با روایاتی که در آنها به عدم عصمت معصومین (ع) تصریح شده در تعارض هستند، که با بررسی متنی، سندی روایات دال بر عصمت معصومین (ع) و روایات دال بر عدم عصمت معصومین (ع) اثبات خواهیم کرد که عصمت معصومین، نص آیات و روایات است، و روایات دال بر عدم عصمت، بیشتر جنبه تعلیمی و تربیتی یا چیزی جز ترک اولی نمی باشد.

۱-۳ اهداف پژوهش:

۱. بررسی معنا و حقیقت عصمت
۲. بررسی روایات دال بر عصمت معصومین (علیهم السلام)
۳. بررسی روایات دال بر عدم عصمت معصومین (علیهم السلام)
۴. بررسی تعارض اخبار پیرامون عصمت معصومین (علیهم السلام)

۱-۴ سوالات تحقیق:

۱. روایات دال بر عصمت معصومین تا چه حدی عصمت معصومین (ع) را اثبات می کند؟
۲. مفاد روایات ناظر بر عدم عصمت معصومین (علیهم السلام) چیست؟
۳. چگونه می توان تعارض بین دو دسته از روایات را حل نمود؟

۱-۵ فرضیه:

۱. این دسته از روایات، ناظر بر این است که معصومین (ع)، برگزیدگان و مصون از لغش ها، و دارای منابع علم و حکمت و به سرانجام رسانندگان امر هدایت بندگان، از طرف خداوند هستند.
۲. این دسته از روایات ناظر بر این است که معصومین (ع) به گناهان خود اعتراف و استغفار و طلب عفو کرده اند، ای بسا خود را خطأ کار معرفی کرده اند.
۳. از آنجا که خداوند، معصومین (ع) را با توجه به آیه ۳۳ سوره احزاب، با اراده تکوینی خود از رجس (ظاهری و باطنی)، مطهر کرده، به حکم روایات دال بر عصمت، باید گفت که اقرار معصومین

در گفته های خود یا با این هدف بوده که ما بدون لطف خدا چیزی از خود نداریم، یا به درجاتی رسیده اند که کارهای مباح دیگران را برای خود همیشه جایز نمی دانند، یا چیزی جز ترک اولی محسوب نمی شود.

۱-۶ امام از دیدگاه لغت شناسان:

لغت نویسان ریشه واژه «امام» را از «ام» به معنای «اصل، پایه و قصد کردن» یاد کرده، و چند معنا برای «امام» بر شمرده اند که عبارت است از: پیشوأ، پیشرو، سرپرست، دلیل، راهنمای، طناب و چوبی که در ساختمان به کار برد می شود تا پایه های آن به صورت برابر قرار گیرد، نیز نشانه ای که سپاهیان لشکر به دنبال آن حرکت می کنند (ابن منظور، ۱۴۱۴ق، ماده ام؛ زبیدی، ۱۴۱۴ق، ماده ام؛ راغب، ۱۳۶۲ش، ماده ام؛ دهخدا، ۱۳۷۳ش، ماده ام).

ناگفته نماند که واژه امام دارای اشتراک وصفی است، یعنی هم درباره افراد شرور و هم درباره افراد مثبت و متعالی به کار برد می شود. راغب در مفردات نوشته است: «الامام المؤتم به انسانا کان يقتدى بقوله او فعله او كتابا او غير ذلك، محققا کان او مبطلا و جمعه ائمه؛ امام به کسی گفته می شود که پیش رو قرار گرفته است، خواه از افراد انسانی باشد که دیگران به گفته یا عملش اقتدا نموده اند یا نوشته ای که پیش رو قرار دارد یا غیر آن باشد، و فرقی ندارد که امام حق گرا یا باطل گرا باشد و جمع آن «ائمه» است (راغب، ۱۳۶۲ش، ماده ام).

۱-۷ معنی اصطلاح امام:

در اصطلاح و به خصوص با توجه به نگرش عالمان شیعه، امام و امامت، تعریف خاص پیدا می کند و سابقه تاریخی آن، به زمانی باز می گردد که آخرین پیامبر الهی چشم از جهان فرو بست. عده ای از مهاجرین و انصار در مکانی به نام سقیفه بنی ساعده گرد آمده و در اندیشه تعیین خلیفه برای اداره امور امت بر آمدند؛ در آن گرد همایی کسی از خاندان رسالت به دلیل دل مشغولی آنان به مسئله خاک سپاری رسول اکرم(ص) حضور نداشت و علاوه بر آن، کسی از نزدیک ترین یاران پیامبر بزرگوار در آن جلسه شرکت نداشتند و یا دعوت به شرکت در آن گرد همایی نشدند. باری، در اجتماع سقیفه بنی ساعده بعد از گفتگوها و شور و مشورت ها همراه با اختلاف دیدگاه میان افراد و پاره ای از بزرگان مهاجر و انصار، این نتیجه رقم خورد که ابوبکر بن ابی قحافه از گروه مهاجران به عنوان خلیفه و

جانشین رسول خدا (ص) انتخاب گردید و امامت امت اسلامی بر دوش وی نهاده شد(طبری، ۱۴۱۲ق، ۳۱/۲).

اما آیا قصه انتخاب خلیفه مسلمین به همین سادگی و راحتی به پایان رسید؟ تاریخ نگاران به ما جواب منفی داده و نوشه اند: خاندان بنی هاشم و پیشگام آنان حضرت علی(ع) و دخت بزرگوار رسول اکرم (ص)، حضرت زهرا (س) و عده ای از صحابی نامدار و با سابقه مانند سلمان فارسی، مقداد، ابوذر غفاری و ... فریاد اعتراض به انتخاب ابوبکر بلند کردند (همان، ۴۵۵)، با این توصیف چگونه می توان ادعای اجماع و اتفاق در انتخاب خلیفه نمود، در حالی که نزدیک ترین افراد به پیامبر اسلام از خاندان و یارانش در این انتخاب شرکت داده نشدن و حق رأی نداشتند؟ این چگونه اجماعی است که بی حضور این جماعت سرشناس حاصل می شود؟ قرن هاست این پرسش و همانند آن پیش روی خردمندان و اندیشمندان و پژوهش گرانی که به دور از تعصبات ناروای فرقه ای به تحقیق و جستجو می پردازد، قرار دارد ولیکن بی پاسخ مانده است.

باری، هسته اولیه معترضان به انتخاب ابوبکر به عنوان خلیفه مسلمانان با گروهی به نام شیعه بسته شد و از آن تاریخ به کسانی که معتقدند: امامت امت بعد از دوره رسالت (از ناحیه خداوند متعال و به دست پیامبر اسلام) بر دوش امیر مؤمنان علی(ع) نهاده شده است، شیعه گفته می شود. این باور ریشه دار و پایدار اولین تعریف از مفهوم امامت در اندیشه شیعه را نشان می دهد؛ ولیکن با عبور از این تاریخ و پیدایش جریان های مختلف فکری، ایده های تازه ای در بستر جامعه مسلمانان به وجود آمد و دایره مفهوم امام و امامت به قانون قبض و بسط دچار گردید و هر فرقه و مسلک، برداشتی خاص از این مفهوم ارائه داد و نتیجه آن، پدیداری مذاهبی با نام های مختلف بود.

امروز اغلب این مذاهب در صحنه جامعه اسلامی حضور ندارند؛ ولی پاره ای از آن ها باقی مانده و دارای پیروانی بسیار یا اندک در سراسر جهان اند؛ از مذاهب شیعه سه جریان فکری و فرقه ای (امامیه، زیدیه، اسماعیلیه) وجود دارد که تعریف آن ها از امام و امامت با آن که در نقطه هایی اشتراک دارند، متفاوت است (عظیمی فر، ۱۳۸۹ش، ۳۲).

۱- ضرورت امامت:

آیا اصولا وجود امام و رهبر در جامعه بشری ضرورت دارد یا خیر؟ آیا ضرورت شرعی دارد یا عقلی؟ آیا بر خداوند نصب امام واجب است و یا انتصاب آن بر انسان ها واجب است؟ آیا نصب امام انتخابی است یا انتصابی؟

دانشمندان امامیه معتقدند: بشر همیشه نیاز به امام و رهبر دارد و این ضرورت عقلی است و بر خداوند واجب است که شخصی را به عنوان امام و رهبر نصب کند و مسأله انتصابی است؛ نه انتخابی و یکی از استدلالات ما این است که: نصب امام در جامعه، لطف است (صغری)، و لطف بر خدا واجب است (کبری)، پس نصب امام بر خدا واجب است (نتیجه)، هر کسی که اهل مطالعه باشد و تجربه سیاسی داشته باشد، می‌داند که هرگاه جامعه دارای رهبری شایسته باشد و او راهنمای مردم باشد و جلو ستمگران را بگیرد، سر کشان و متباوزان به حريم دیگران را سر جای خود بنشاند، داد مظلوم از ظالم باز ستاند، عدالت اجتماعی را برقرار سازد، حدود الهی را اجرا کند، با متخلف برخورد قاطع داشته باشد، مردم را به اطاعت خدا دعوت کند و از نافرمانی حق بر حذر دارد و ... یقیناً چنین جامعه‌ای به اطاعت نزدیک و از معصیت دور خواهد بود و معنای لطف هم همین است (حلی، ۱۳۷۸ش، ۴۰۳).

۹- امامت از دیدگاه متکلمین امامیه:

علامه حلی به عنوان متکلم شیعی می‌گوید: «الامامه ریاسه عامه فی امور الدین و الدنيا لشخص من الاشخاص نیابة عنی النبی(ص)؛ امامت عبارت است از یک ریاست و اولی بالتصرف بودن در جمیع شؤون دین و دنیای مردم اعم از بیان احکام، اجرای حدود، اداره جامعه، ایجاد عدالت اجتماعی، جنگ و صلح و ...، برای شخص معینی از انسان‌ها به عنوان نیابت و جانشینی از پیامبر(ص) (همان، ۴۰۴).

۱۰- عصمت از دیدگاه لغت شناسان:

عصمت از کلید واژه‌های ریشه دار در ادبیات بیانی و فرهنگ دینی مسلمانان به شمار می‌رود. این واژه با دیگر هم ریشه‌های اسمی وصفی خود ۱۳ بار در آیات قرآن کریم به کار رفته است. عالمان لغت‌دان و زبان‌شناس، عصمت را اسم مصدر از ریشه «عصم» به معنای «نگه داشتن» و «باز داشتن از چیزی که زیان می‌رساند» تعریف کرده اند (ابن فارس، ۱۴۰۴ق، ماده عصم؛ راغب، ۱۳۶۲ش، ماده عصم؛ زبیدی، ۱۴۱۴ق، ماده عصم؛ مصطفوی، ۱۳۶۰ش، ماده عصم)، از این رو گاه به وسیله و ابزاری که سبب نگهداری انسان از فرو افتادن و به هلاکت رسیدن باشد، «عصام» گفته می‌شود.

در لغت نامه دهخدا نیز عصمت به معنای پاک دامنی و ناآلودگی به گناه، نگه داری نفس از گناه، و باز داشتن خود از گناه آمده است (دهخدا، ۱۳۷۳ش، ماده عصم).

از آن چه یاد گردید، روشن می‌شود که در آیات قرآن کریم و اغلب اخبار اسلامی، مراد از لفظ «عصمت»، همان معنای بر گرفته از ریشه آن یعنی «نگه داشتن» و «باز داشتن» می‌باشد؛ از این رو

توصیف آن به پاکی و ناآلودگی به گناه و طهارت جان از هر آن چه بد و ناپسند در شرع و عرف گفته شده، از لوازم معنایی عصمت تلقی می‌گردد.

۱۱-۱ عصمت در اصطلاح:

در اصطلاح دینی مسلمانان، عصمت به مصونیت خاصی اطلاق می‌شود و آن، مصونیت پیامبران(ع) و امامان(ع) در مقابل گناه و یا خطاست. در این باره، نظرات گوناگونی از سوی اندیشمندان اسلامی ارائه شده است. فرقه‌های مختلف کلامی، متناسب با اصول پذیرفته شده مکتب خویش، برداشت خاصی از مقام عصمت داشته‌اند، که اینک به مهم ترین نظراتی که در این باب ارائه شده است، پرداخته می‌شود:

الف) لطف الهی: عده‌ای، این مقام معنوی را به لطف خاص الهی در حق معصومین تفسیر کرده اند، ابن ابی الحدید در شرح نهج البلاغه می‌گوید: قال اصحابنا: العصمه لطف يمتنع المكلف عند فعله من القبيح اختيارا؛ عصمت، لطف الهی است که وقتی در حق کسی انجام گیرد، با اختیار خویش از انجام کارهای ناپسند دوری می‌گزیند (ابن ابی الحدید، ۱۳۸۷ق، ۹/۷).

هم چنین فاضل مقداد، از متکلمین امامیه، در تعریف عصمت می‌گوید: الحق ان العصمه عباره عن لطف يفعله الله بالمكلف بحيث لا يكون له داع الى ترك الطاعه و لا الى فعل المعیه مع قدرته على ذلك؛ حق این است که عصمت، لطفی است که خداوند نسبت به مکلف انجام می‌دهد؛ به نحوی که دیگر، انگیزه‌ای برای ترک اطاعت و یا انجام معصیت در او نیست؛ هر چند توان انجام آنها را دارد (سیوری، ۱۴۰۵ق، ۳۰۱).

ب) عدم آفرینش گناه: از آنجایی که اشاعره آفرینش تمامی افعال را بدون واسطه به خداوند نسبت می‌دهند، پاره‌ای از آنها، عصمت را به پرهیز خداوند از آفرینش افعال قبیح و زشت در معصومین تفسیر کرده اند (جرجانی، ۱۳۷۰ش، ۲۸۰/۸)، صاحب موافق در این مورد می‌گوید: «و هي حقيقة العصمه عندنا ان لا يخلق الله فيهم ذنبنا»، آشکار است که این گونه تفسیری از عصمت، به جبری بودن آن می‌انجامد؛ از این روی، بعضی دیگر از اشاعره قید «مع بقاء قدرته و اختياره» (تفتازانی، ۱۴۲۲ق، ۹۹/۴) را به این تعریف افزوده اند، تا خود را از مفاسدی که جبری بودن عصمت در پی دارد، برهانند.

ج) توانایی بر اطاعت: پاره‌ای دیگر از اشاعره، عصمت را به «خلق قدره الطاعه» تفسیر کرده اند؛ یعنی این که خداوند در معصومین فقط قدرت اطاعت را قرار داده است، اما توان بر انجام معاصی ندارند؛ بر خلاف غیر ایشان که هم قدرت بر معصیت دارند و هم توانایی بر طاعت، البته این تعریف مبتنی بر آن است که بتوانیم «توانایی بر انجام کار و ناتوانی آن» را قدرت بنامیم که بر خلاف معنای

مشهور و اصطلاحی قدرت است؛ زیرا قدرت در اصطلاح، همانند معنای عرفی آن، به معنای توانایی بر انجام و ترک می باشد (همان، ۳۱۲).

د) ملکه نفسانی: مشهور فلسفه و پاره ای از متكلمان در توضیح عصمت گفته اند: عصمت، ملکه و صفت راسخه ای است نفسانی که انسان دارای آن را از گناهان باز می دارد؛ هر چند که قدرت بر انجام گناه را از او سلب نمی کند (معرفت، ۱۳۷۴ش، ۱۹).

پیداست که تعاریف پیش گفته، تنها متوجه عصمت از گناهان است، در حالی که حوزه و قلمرو عصمت، بسی گسترده تر از این می باشد. نکته دیگر این که، با توجه به پیامدهای منفی جبری انگاشتن عصمت، هر گونه تفسیر و تبیینی از آن، که منشأ این مقام معنوی را در امور غیر اختیاری جستجو کند، باطل است، از این روی بطلان تعاریف اشاعره از عصمت انبیاء، روشن می گردد؛ زیرا که نسبت دادن آفرینش افعال انسان ها به خداوند و سلب هر گونه فاعلیتی از انسان ولو در پرتو فاعلیت الهی، معنایی جز جبر ندارد (مفهوم، ۱۳۹۸ق، ۱/۵۵۲-۴۳۲؛ سبحانی، ۱۴۱۱ق، ۲/۱۶۷-۱۱۳)، به علاوه، افزودن قیودی هم چون «مع بقاء قدرته و اختیاره» وصله ای نا همگون است، که نه تنها مشکلی را حل نمی کند، بلکه بر ابهام آن می افزاید؛ به عبارت دیگر، لازمه آن، تناقض میان صدر و ذیل تعریف خواهد بود.

۱۲- عصمت از نظر اندیشمندان معاصر:

شماری از صاحبان اندیشه چون علامه سید محمد حسین طباطبائی و شاگردان وی بر این باورند که: عصمت، پدیداری حالتی توانمند در انسان است که وی را از انجام کار گناه آلود، خطأ و اشتباه باز می دارد (سبحانی، ۱۴۱۱ق، ۴/۲۸۸؛ جوادی آملی، ۱۳۸۱ش، ۱۹۷؛ مصباح یزدی، ۱۳۷۶ش، ۱۹۹؛ طباطبائی، ۱۴۱۷ق، ۲/۱۳۸).

علامه طباطبائی در این باره نوشت: عصمت، بنا بر آنچه گروهی از دین شناسان گفته اند؛ همان قدرت و نیرویی است که انسان را از انجام دادن کار خطأ باز می دارد و از کار معصیت و گناه آلود روی گردان می کند، و این نیروی باز دارنده در انسان در انجام دادن یا رها کردن یک کار نقش آفرین نیست؛ بلکه سر چشمیه این نیرو، درونی است، و از آن، فعل و کار آدمی صادر می شود، پس در پیامبر(ص) و امام معصوم(ع) یک توان و نیروی درونی و پنهان وجود دارد که سبب می شود؛ تا معصوم کارهایش را در طاعت و فرمان برداری از دستورات خدای متعال و دوری از نافرمانی وی جل جلاله صادر کند (طباطبائی، ۱۴۱۷ق، ۲/۴۰۴).